

AVICULTURE EUROPE

**NIEUWS,
WETENSWAARDIGHEDEN EN
ADVERTENTIES VAN ABONNEES**

Laatst bijgewerkt op 10 april 2007

Voor het volgende of vorig scherm, gebruik het muiswiel of de toetsen Pg Up en Pg Dn,
of ↑ en ↓ op het keyboard

PERSBERICHT

Op woensdagavond 11 april 2007 heeft de FK toestemming verleend voor het houden van de

AVICORNI

KLEINDIERENSHOW NEDERLAND

van 21 t/m 23 december 2007
in de Veemarkthallen te Utrecht

Deze Nationale Show wordt georganiseerd door de beide 'Koninklijke' verenigingen AVICULTURA en ORNITHOPHILIA.

Op deze show zal de Bondsshow én het Jongdierenkampioenschap van de NBS 2007/2008 worden ondergebracht, waardoor er per keurmeester weer 2 erecertificaten te winnen zijn.

Gevraagd worden: Hoenders, Dwerghoenders, Siervogels, Oorspronkelijke Duivenrassen, Watervogels, Sierduiven, Konijnen en Cavia's

Ongekende verkoopbeurs en het grootste prijzenpakket van Nederland
Veel stands en als vanouds veel internationale belangstelling

Blijf de nieuwsberichten volgen in de bladen, of vraag nu reeds alle informatie op bij G.J. de Bruin, J.v.Heemskerklaan 40, 3603 GK MAARSSSEN, tel. 0031-(0)346-566372

Een woordje van de redactie.....

Geachte lezer,

Als ik dit schrijf is er weer een prinsesje geboren in Nederland en wij feliciteren de kroonprins en zijn gemalin daar dan ook van harte mee. Het voorjaar geeft ons weer alle aanleiding om onze hobby maximaal te beleven waarbij voor velen onder u de geboorte van de nieuwe hobbydieren weer veel vreugde en voldoening zullen geven. Wereldwijd ontstaan er steeds meer contacten en er is behoefte aan deze snelle vorm van informatie-uitwisseling; de afgelopen Europashow in Leipzig is daar wel een zeer sprekend voorbeeld voor geweest.

Ook in dit aprilnummer moesten we ons weer inhouden om niet teveel over ons streefaantal van de 100 pagina's heen te gaan. Aan kopij en belangstelling is geen gebrek en bij ieder nummer groeit de inhoud van ons archief. Als nieuwe service heeft de redactie in overweging genomen om wat drukwerk aan te gaan bieden, volgens het 'print on demand' principe. Dat zouden bijvoorbeeld monografieën kunnen zijn, dus één ras beschrijvend, maar ook zoiets als basisinformatie voor beginnende liefhebbers. Ideale propaganda voor onze hobby, en specifiek bestemd voor die grote groep zoekenden, die geïnteresseerd zijn in het houden van hobbydieren, maar nog een leidraad zoeken. Kortom, propaganda en informatie voor een lage prijs, t.b.v. publiek en speciaalclubs. Informeer vrijblijvend naar de mogelijkheden op uitgever@aviculture-europe.nl

Laat ons eens weten of u bijvoorbeeld wensen heeft voor een bepaalde diergroep of ras. Dankzij ons internationale team van medewerkers zijn onze mogelijkheden vrijwel onbeperkt, van informatie over nieuwe rassen waarvan er volgens ingewijden nog genoeg te vinden zijn in Rusland, China en Noord Afrika tot de bijna 'vergeten' rassen, ter ondersteuning van speciaalclubs en vooral in het samenbrengen van die enkele fokkers die er over de hele wereld nog van zo'n ras bestaan. Voor dit soort contacten is ons digitale blad ideaal; dit vindt u nergens terug en soms kan wat propaganda net de juiste stimulans zijn om een ras weer populair te maken, of de juiste mensen samen te brengen. Voor de prijs van € 11,45 per jaar, met 6 nummers boordevol informatie, hoeft u het niet te laten. Informatie binnen handbereik, want volgens de statistieken heeft tegenwoordig bijna iedereen (en zeker in Nederland) een computer met internetverbinding in huis.

Veel leesplezier toegewenst!

Met dank aan alle medewerkers en abonnees,
Namens het team van Aviculture Europe,
Nico van Benten

DE LIJST

April 2007: Welk ras is hier afgebeeld?

Waag een kans om een gratis abonnement te winnen!

Iedereen mag meedoen en raden welk sierduivenras hier afgebeeld staat in 'De Lijst'. Mail uw antwoord naar redactie@aviculture-europe.nl onder vermelding van: 'Oplossing februari - De lijst'.

Onder de goede inzendingen wordt elke twee maanden een jaarabonnement op Aviculture Europe verloot!*

Oplossing februari: MODERNE ENGELSE VECHTER / VECHTKRIEL (ongecoupeerd, dus mét kam). Deze keer ontvingen wij alleen maar goede inzendingen! Het betrof een Schilderij op dakpan, van Benedikt Stammeler, Duitsland. Deze artiest schildert bij voorkeur op dakpannen, vanwege de bijzondere diepte die de klei geeft aan het schilderwerk. Dieren zijn zijn geliefde onderwerp, en hij is een ware specialist in het afbeelden van rashoenders en sierduiven.

De gelukkige winnaar van het jaarabonnement is: **Mike van der Most (NL)**

*Slechts 1x per persoon te winnen!

LENTE

De kammen van onze hennen zijn weer groot en rood. Er wordt weer volop gekakeld. Ze zitten prachtig mooi in de veren. Ze leggen volop eieren. En voordat je het weet zit je met een eierenberg! Je kan nou eenmaal niet alle eieren uitbroeden, en ook het 'huishoudelijk gebruik' heeft zijn grenzen. Dan is het misschien een idee om ze in te vriezen om later te gebruiken, als de leg weer minder is.

Op de foto: Maranshaan met verschillende soorten kuikens. (Niet zelf proberen!)

Foto: Dirk de Jong

Kunnen eieren worden ingevroren?

Ja, dat kan, maar dan wel zónder schaal. De beste manier is deze: Neem zoveel eieren als u in

wilt vriezen, breek ze boven een mengkan en kluts eiwit en eigeel lichtelijk door elkaar. Giet de eiermix in een vorm voor ijsklontjes en zet een nacht in de vriezer. De volgende dag kunt u de bevroren ei-klontjes in een plastic zak doen en bewaren in de vriezer. Voor het gebruik laten ontdooien in de koelkast. Hou dan als maat aan dat 2 klontjes gelijk staat aan één ei.

Was het ijsklontjesvormpje goed uit met heet water en sop, voordat u het weer voor ijs gaat gebruiken!

Of heeft u te weinig of geen eieren?

In deze tijd van het jaar behoren alle kippen aan de leg te zijn, behalve natuurlijk broedse hennen. Kippen die in rennen worden gehouden en niet leggen zijn vaak te dik!

U kunt het beste alleen legmeel of legkorrel voeren, dat is het zogenaamde 'onderhoudsvoer' en hierin zit alles wat ze nodig hebben. Laat extraatjes als brood en keukenrestjes voorlopig achterwege. Enkel graan voeren is beslist niet goed. Doe het overschakelen niet te abrupt. En vergeet niet om altijd grit aan te bieden, liefst in een aparte bak, zodat ze naar behoeven extra calcium kunnen opnemen voor stevige eierschalen.

VERRASSESENDE VEERTJES

Soms moet je één enkel veertje zien om te beseffen hoe mooi en gevarieerd ons pluimvee getekend kan zijn.

Dit zijn veren van Parelhoenders in de kleurslag wildkleur (blauw) en lavendel. Ze komen ook voor in andere kleuren, o.a. de witte. De officiële naam van deze dieren is Helmparelhoen en de wetenschappelijke naam is *Numida meleagris*.

Op de foto: kleine slagpennen; 1. en 2. van de lavendel Parelhoen en 3. van de wildkleur. Daarnaast: 4. lavendel veer; 5. en 6. wildkleur veer.

Foto: Monique de Vrijer.

Zowel de haan als de hen zijn rijkelijk en regelmatig getekend met witte 'parels'. Bij de wildkleur Parelhoen zijn dat witte parels op een donkergrijze (rug) tot zwarte grondkleur (borst, flanken en buik); de grootste parels zijn op de zachte veren naar de staart toe en op de flanken. De kleine slagpennen zijn zwart met witte pareltekening aan de buitenzijde.

De Lavendel parelhoen heeft dezelfde fijne pareltekening, maar hier is de grondkleur lichtgrijs (rug) tot blauwgrijs (borst, buik, flanken) De borst heeft vaak een iets paarse gloed.

Parelhoenders komen oorspronkelijk uit Afrika. De wetenschappelijke naam, *Numida meleagris*, komt al voor in de Griekse mythologie. Numida is de oude naam van het noordwestelijke deel van Afrika, en Meleagris is Grieks voor parelhoen.

Een Griekse mythe vertelt van de held Meleager, een der Argonauten, die er in slaagt om het Caledonische zwijn te doden, maar daarna door zijn moeder verbrandt wordt. Meleager's zussen, de Meleagris, konden niet stoppen met huilen van verdriet over hun geliefde broer. Uiteindelijk kreeg Artemis/Diana, de godin van de jacht, medelijden en veranderde hen in parelhoenders. (Ovid., *Met.*8, 540)

Hun overvloedige tranen zijn nog altijd te zien als de witte parels op hun veren en het weeklaag van de zussen is te horen in het niet zo prettige geluid wat deze dieren maken.

**Links: wildkleur en lavendel parelhoenders.
Foto: Monique de Vrijer.**

70 JAAR 'DE ZWARTE VOGEL'

Deze foto is genomen op zomaar een willekeurige morgen, onlangs in de bekende duivenwinkel 'De Zwarte Vogel' in Den Haag. Een winkel vol tilduivenmensen, gezellig pratend over hun vangsten en belangstellend kijkend naar wat er binnen gebracht wordt. Ondertussen drinken ze hun koffie en zijn de sterke verhalen zijn niet van de lucht, er wordt echt gelachen, maar wat belangrijker is: hier kunnen deze liefhebbers elkaar treffen om herinneringen op te halen. Even later gaan ze weg met een plastic zak voer van 5 kg, zogenaamd 'Haags duivenvoer' zonder maïs, en een kilootje roodsteen. Volgende week zitten ze er weer in een nieuwe bezetting.

Zoals Albert de Zwart, een van de eigenaren van dit familiebedrijf, me later vertelt, wonen de meeste van deze bezoekers allang niet meer in Den Haag. Maar tilduiven hebben ze nog wel. Zolang het duurt, want hun kinderen hebben er geen interesse in en kijken er niet naar om.

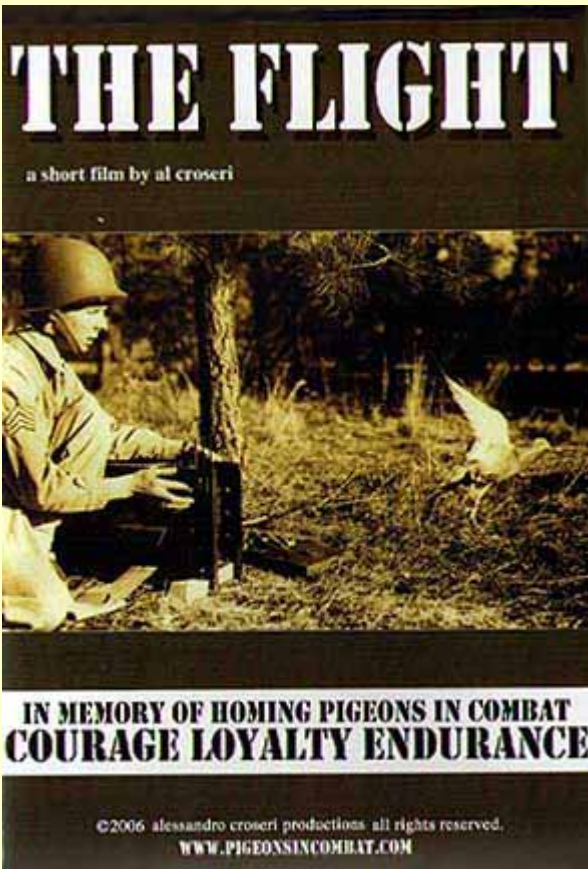
Tekst en foto: Nico van Bnten.

Albert vertelt me dat het nu al meer 70 jaar geleden is dat opa de Zwart besloot om van zijn hobby zijn beroep te maken. Begonnen met een bakfiets, en in 1937 begon hij samen met zijn vrouw een klein winkeltje in duiven en hengelsportartikelen, hier op de zelfde plek. Dat was in een tijd dat er alleen al in het gedeelte tussen de Schalkburgerstraat en de Hoefkade, zo'n 50 duiventillen lagen. Daar zijn er nu misschien nog maar vijf van over. De zaak is uiteindelijk uitgegroeid naar 3 panden naast elkaar.

De Zwarte Vogel geniet nog altijd een grote bekendheid als unieke 'duivenwinkel', waar eenmaal per week een in duiven gespecialiseerde dierenarts aanwezig is.

Het 70-jarig jubileum op 24 maart 2007 is op feestelijke wijze herdacht.

Zie ook <http://www.dezwartevogel.nl/>

Dr. Rick Wright- USA

Film recensie: 'THE FLIGHT' – Ter nagedachtenis aan de postduiven in oorlogstijd. Filmproducent: Alessandro Croseri. Zie ook: www.pigeonsincombat.com

Alessandro Croseri's aangrijpende film "The Flight" is een korte hommage aan een bijzonder aspect van de culturele historie, namelijk de rol die de postduif heeft gespeeld tijdens de oorlog. De combinatie van historische foto's met filmbeelden van vrij vliegende duiven boven New York, schiept een herinnering aan de postduiven, die door het overbrengen van boodschappen en zelfs foto's makend met de camera's die tussen hun kleurige halsveren gebonden waren, geholpen hebben om levens te redden of gevechten te winnen tijdens de Eerste en Tweede Wereldoorlog.

Zonder gesproken tekst, slechts gedragen door een sombere maar zeer aansprekende soundtrack, slaagt de film er toch in om zijn boodschap volledig over te brengen. Heel aangrijpend is het wegstervende geluid van vleugelslagen in een artilleriegevecht, en het visuele vervagen van een vlucht duiven in een squadron bommenwerpers.

Zulke beelden kunnen suggereren dat de postduiven in de oorlog niet anders waren dan 'een soort wapen'. Maar Croseri toont óók heel andere beelden, minstens net zo indrukwekkend, waarop de relatie te zien is tussen de eigenaars en de duiven. De duiven worden gekoesterd en geliefkoosd voordat ze 'de hel' ingestuurd worden en hoe zij hun beproevingen doorstaan hebben komt later aan de hand van verstilde opnames in beeld. Een van de meest bizarre stukjes uit deze film is een parade, waarin gevangen genomen 'vijandige' postduiven in kooien meegevoerd worden door de stad.

Ik feliciteer Al Croseri met het maken van deze doeltreffende en aandoenlijke film, en ik wil iedereen die geïnteresseerd is in duiven en hun plaats in de geschiedenis, aanraden om deze film te bekijken. Voortaan zult u heel anders over duiven denken!

Nico van Benten, Nederland.

Filmrecensie: "THE FLIGHT" van Alessandro Croseri; een heel bijzondere korte film.

Filmproducent Alessandro Croseri is er in technisch opzicht volkomen in geslaagd om met een knappe mix van historische foto's en opnames van levende duiven een indringend beeldverhaal te schetsen van de duiven die in de Eerste en Tweede wereldoorlog gebruikt werden om te 'spioneren' boven de vijandige linies en belangrijke berichten over te brengen.

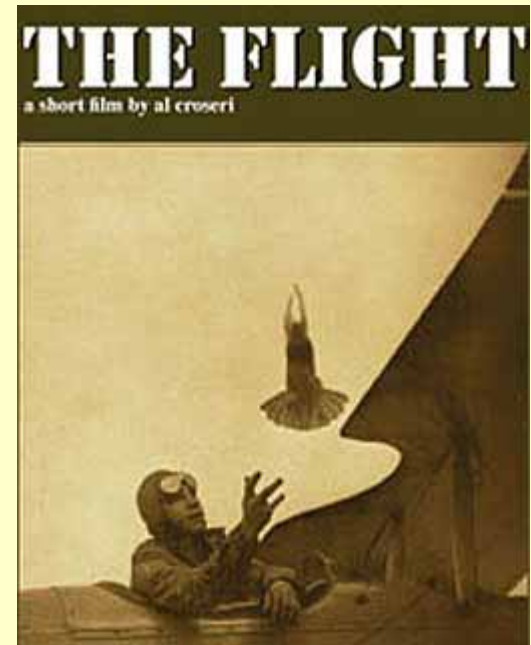
De perfect gekozen begeleidende muziek maakt het geheel nog indrukwekkender. Zelfs wie niet echt 'iets' met (post)duiven heeft, zal toch aangegrepen worden bij het zien van de met camera's omhangen duiven, die zo trouw en onbevangen voor het luchtruim kozen ondanks de gevaren die daar dreigden.

Het begrip 'moedig' wordt er door mensen aan verbonden, maar het is dezelfde menselijke waardering, waarmee deze duiven aan het eind van de film in beeld komen met hun 'staat van verdienste', en is het goed om te zien dat ze niet allen zijn gesneuveld en dat tenminste een aantal van hen nog jarenlang onbezorgd hebben kunnen verder leven.

Alles bij elkaar wordt hier een beeld gegeven van 'duiven in oorlogstijd', een signalering van een belangrijk onderdeel in die strijd, maar die tegelijkertijd ook veel vragen oproept. Dat laatste is een facet waarin in deze film meer in had kunnen voorzien.

Het is zeker terecht dat deze film een plaats kreeg in het US Army Communications Electronics Museum en we sluiten ons graag aan bij de woorden van de maker: *'Join them in The Flight, slow down, think and remember'* ofwel: 'Leef met ze mee in 'The Flight', laat het rustig op je inwerken en koester de herinnering.'

Zie ook: www.pigeonsincombat.com

Nieuwe Fokkersgroep voor Aziatische Langstaart- en Langkraaier rassen.

INTRODUCTIE & DOELSTELLINGEN

Genoemde rassen hebben ondanks hun uitstraling, unieke vorm en type nog nooit de nodige aandacht en interesse gekregen die hen eigenlijk toekomt. Het is eindelijk tijd hierin enige verandering te brengen. Om dit enige sturing en bekendheid te geven hebben wij een website in het leven geroepen. Ook een forum ter communicatie onderling is opgestart, met als uiteindelijk doel om voldoende positief feedback te ontvangen van fokkers van dergelijke rassen om een nieuwe fokkersgroep op te richten.

Wat zijn de doelstellingen van dit initiatief?

Het behoud van het oorspronkelijke type, de typische raskenmerken en karaktereigenschappen; het behartigen van de belangen van genoemde rassen; het geven van authentieke rasinformatie en het stimuleren van de communicatie tussen de fokkers van deze rassen onderling.

Alle fokkers van o.a. Sumatra, Yokohama, Phoenix, Onagadori, Ohiki, Minohiki, Cubalaya, Satsumadori, Shokoku, Totenko, Koeyoshi, Tomaru, Soendanees, Kurekodori en Kurogashiwa (en niet nader genoemde rassen) in groot en kriel zijn van harte welkom.

De in 2006 door Dhr. van Tulder opgerichte 'Fokkersgroep Sumatrakrielen' steunt de Nieuwe Fokkersgroep voor Aziatische Langstaart- en Langkraaiër rassen en gaat verder onder diens vlag. Meer info op de site, waar ze inmiddels een eigen deel in het forum gekregen hebben.

De communicatie tussen de leden van deze belangengroep zal plaatsvinden door middel van een Internet forum, een (online) nieuwsbrief en een periodieke bijeenkomst.

De kracht van dit initiatief hangt af van twee kernbegrippen:

Informatie en Communicatie.

Heeft u vragen, antwoorden, kritiek of relevante informatie met betrekking tot bovengenoemde rassen, schroom dan niet deze beschikbaar te stellen aan de leden van deze belangengroep. Bij voorbaat dank voor uw inzet en medewerking !

De nieuwe website met forum:

<http://agsglobal.tripod.com/langstaartkraai/intro/intro.htm>

Dit is een initiatief van de Speciaalclub van Aziatische Vechthoerassen.

AFSCHEID KEURMEESTER IJPMA

Tekst: Elly Vogelaar. Foto's: Wim Oliehoek

In januari 2007 waren de laatste shows waar Jogchum Ijpma de hoenders, sier- en watervogels keurde. Na een carrière van zo'n 35 jaar besloot de heer Ijpma dat het genoeg was geweest, en hij stopte met al zijn functies die hij bij de NHDB vervulde, en dat waren er heel wat, zoals o.a. lid van de Standaardcommissie Sier- en Watervogels, lid van de Examencommissie en ook regelde hij altijd de dispensaties voor de keurmeesters.

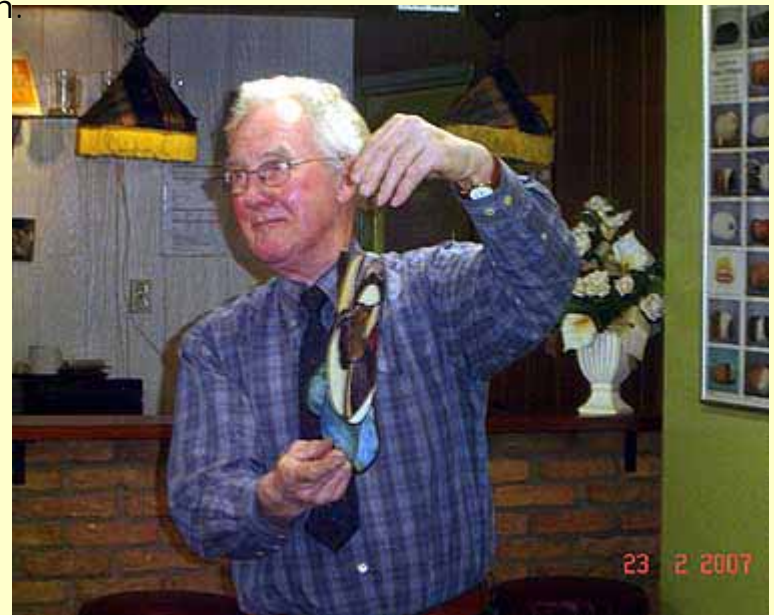

Binnen de groep hoenderkeurmeesters Noord- en Zuid Holland was Jogchum Ijpma de vraagbaak voor alle keurmeesters. Op hun bijeenkomst van 23 februari, de laatste die Jogchum zou bijwonen, werd er dan ook uitgebreid en feestelijk afscheid van hem genomen.

Iedereen had een anekdote of herinnering opgeschreven over 'collega' Jogchum, en dat werd hem in een kleurrijke map aangeboden. (Zie foto links boven)

Bovendien werd hij verrast met een prachtige Carolinaeend in glas-in-lood, speciaal voor hem gemaakt door collega-keurmeester Cees v.d. Sijs. (Zie foto rechts)

Gelukkig blijft Jogchum Ijpma nog actief als fokker, dus we zullen hem nog regelmatig tegenkomen op shows en vergaderingen.

NESTPOOTJE

Je ziet het wel meer, een duif met een of meerdere vergroeide kromme tenen, waardoor de poot wat ongelukkig wordt neergezet. Bij deze duif is dit gekomen door een gebroken teen, die niet goed is geheeld. Omdat die kromme teentjes vaak al ontstaan in het nest, noemt men dit in 't algemeen een 'nestpoot'.

Meestal is dit echter niet veroorzaakt door een 'ongelukje' in het nest, maar door een gebreksziekte of genetische afwijking!

De duif heeft er verder nauwelijks last van, want anders dan kippen en vogels, zitten de duiven van de soort *Colomba livia* nooit op boomtakken, maar meestal op iets vlaks.

Hooguit zou het bij een doffer nog wel eens parten kunnen spelen bij het treden.

De duivin op de foto is er een die wordt gebruikt in de tilduivensport. Geen echt 'ras' dus, en ook met een wat andere kleurbenaming dan die op de tentoonstellingen worden gehanteerd. Deze duivin wordt namelijk aangeduid als een 'kras oliebon't'.

Foto: Aviculture Europe

ZWARTE ZWANEN

De Zwarte Zwaan (*Cygnus atratus*) komt van oorsprong uit Australië en komt daar nog altijd in het wild voor. Ze broeden in open zoet water, riviermondingen en lagunes van Zuid-West en Zuid-Oost Australië.

Rond 1800 zijn de eerste zwarte zwanen ingevoerd in West Europa. Eén paar werd geschenk gegeven aan Keizerin Josephine de Beauharnais. Ze werden uitgezet op de vijvers van haar Slot Malmaison aan de Seine-oever (thans het Napoleon Museum) en gingen tot broeden over.

In 1831 kreeg London Zoo zijn eerste paar Zwarte Zwanen en in 1858 wist de Nederlandse sier- en watervogelfokker J. Polvliet uit Rotterdam er een paar te bemachtigen. In vijf jaar tijd werden er 98 jongen grootgebracht! De Zwarte Zwaan blijkt zich dus van een ander klimaat of gevangenschap weinig aan te trekken.

Foto boven: Dreigende zwaan komt met veel vertoon en waterverplaatsing aanzwemmen.

De Zwarte Zwaan is 130 cm lang en weegt max. 9kg. Het vrouwtje is iets kleiner en lichter. Beiden zijn dofzwart van kleur en hebben gekrulde vleugeldekveren. De ogen zijn vuurrood, net als de snavel, die eindigt met een witte band en een gele snavelnagel. De poten zijn zwartgrijs.

De kleur van de eieren is lichtgroen en broedtijd is 34 tot 40 dagen. De eieren worden door beide ouders bebroed, iets dat uniek is in de zwanenwereld. Het donskleed van de jongen is lichtgrijs. Na 3 jaar zijn ze volwassen.

Bij het verdedigen van het nest worden de nekveren opgezet en bij opwinding worden de mooie gekrulde vleugels opgetrokken en geschud.

In Australië broeden deze ganzen van maart tot september, maar hier broeden ze op een willekeurig tijdstip en soms wel 2x per jaar!

Deze foto's werden genomen op 1 maart 2007; de jongen waren toen 3 weken oud.

Bron:
Sier- en Watervogels,
A.S. Heiboer en R.R.P
van der Mark. Met dank
aan A.S. Heijboer

**Foto's: Aviculture
Europe**

8 September Internationale Cochindag

Beste Cochinvrienden,

Nadat we in 2006 de Cochindag moesten afgelasten wegens de vogelgriep, zijn we inmiddels gestart met de organisatie van de derde Cochindag. Deze zal gehouden worden op **zaterdag 8 September 2007** wederom in Zeddam.

Er kunnen Cochins en Cochinkrielen gemeld worden in alle kleurslagen (ook niet erkende).

Ook dit jaar zal er weer een verkoopklasse zijn. We nodigen u allen uit met een aantal dieren deel te nemen. Het is een unieke gelegenheid fokkers uit heel Europa te leren kennen. Ook is het een uitstekende mogelijkheid om vers bloed te krijgen of een nieuwe kleurslag aan te schaffen.

De hoofdprijs is weer de bekende Cochindagrozet voor de beste Cochin en de beste Cochinkriel.

Zoals ieder jaar hopen we dat de Europese speciaalclubs de dag weer willen sponsoren met enkele prijzen. Ook iedere fokker kan prive natuurlijk een prijs ter beschikking stellen. Meldt u zich daarvoor a.u.b. vóór eind april op het onderstaande e-mailadres, zodat we dat in het vraagprogramma kunnen opnemen.

Dit vraagprogramma kunt u vanaf Juni aanvragen op hetzelfde e-mailadres.

Wederom zal er een internationaal team van keurmeesters aanwezig zijn om de dieren te beoordelen. We hebben contacten met tien verschillende landen (speciaalclubs en privépersonen) die we allen uitnodigen deze dag te bezoeken.

Direkt naast het tentoonstellingsgebouw is een prima hotel voor hen die reeds op vrijdag willen aanreizen.

Alle overige informatie kunt u uit het vraagprogramma halen.

Gerrit Bosch: gerrit-riekiebosch@hetnet.nl.

Dus noteert U vast in Uw agenda:

**8 September
Cochindag
Zeddam.**

Tot dan,
Gerrit en Ardjan.

Hier mijn nieuwe site:
<http://ardjanscochins.110mb.com/index.php>

Ardjan

Elke duif zijn eigen zitje

Tekst: Nico van Bente en Mick Bassett

Er bestaan verschillende soorten zitjes voor duiven.

Foto links:

Dit soort zitplankje is vaak rond van vorm en met een metalen steun op enige afstand van de wand bevestigd. Ze zijn zeer geschikt voor duiven met voetbevedering, waardoor die voetbevedering minder kans op beschadiging heeft.

Foto rechts:

Een variant hierop is het zitje met aan beide zijden twee mestplankjes, waardoor je meerdere van die zitgelegenheden boven elkaar kunt maken. Dit is iets minder geschikt voor voetbevederde rassen, maar heeft wel het voordeel van een individuele zitplaats, waardoor er meer rust zal zijn in het hok dan wanneer men een zit- of loopplank gebruikt. Maar eigenlijk hangt dit weer sterk van het ras af.

Foto links:

Voor Pauwstaarten voldoet als zitgelegenheid een zit- of loopplank. Het geeft zo'n ras meer bewegingsvrijheid, wat belangrijk is voor de staartdracht, mits de plank natuurlijk voldoende vrij van de wand is opgesteld. Ook voor Raadsheren voldoet een zitplank, omdat ze zelf al verminderd zicht naar hun burens hebben (foto Patrick Smeyers).

Foto rechts:

Een zogenaamde loketkast is ideaal voor kaalbenige rassen die behoefte hebben aan een eigen plek, zoals Holle Kroppers of Engelse en ook de Duitse Modena. Dit geeft rust in het hok, omdat ze elkaar niet zien. Bovendien valt de mest achterlangs naar beneden, via aflopende mestplankjes, zodat ze elkaar ook niet bevuilen.

Foto's: Aviculture Europe
(tenzij anders vermeld)

HAAN OF HEN?

Soms is het moeilijk om te weten of we nu een haan of een hen hebben.

Op de foto links ziet u een columbia Wyandotte kriel, waarvan de kam en kinlellen in grootte overeenkomen met die van een krielhaan, maar de bevedering is typisch voor een hen, dus géén zadelferen, sikkels en dergelijke.

Deze kriel heeft nooit een ei gelegd, maar kraaide ook niet. Hoewel van kuiken af samen met een groep andere krielen opgegroeid, werd hij/zij niet meer geaccepteerd toen de krielen volwassen waren.

Dit is een foutje van moeder natuur.

Op de andere foto (volgende pagina) ziet u een jonge zwarte Zijdehoen hen met een vrij grote kam, en deze kip kraaide iedere dag. Toch legde ze ook regelmatig braaf een ei, zoals een goede hen betaamd.

Dit schijn wel vaker voor te komen, in het bijzonder bij bepaalde vechthoenders (net als het hebben van sporen), en wordt dan gezien als een teken van vitaliteit van de hen.

Iets anders zijn de verhalen die we af en toe horen over een hen, die een groot deel van haar leven eieren heeft gelegd, maar op zekere morgen ineens begint te kraaien. Vaak groeien 'haar' kam en kinlellen uit tot die van 'formaat haan', soms krijgen ze ook sikkelferen en af en toe probeert zo'n voormalige hen zelfs de andere hennen te treden!

Dit soort verhalen hoeven geen verzinseltjes te zijn, want dit kan echt gebeuren! Het verschijnsel kan zich voordoen na een beschadiging (bijv. door een ontsteking of tumor) van de eileider, waardoor deze verschrompeld en de hormoonspiegels verstoord worden.

Kippen hebben typisch genoeg maar één werkende eileider; de linker. Zoals bij alle vogels, is de rechter eileider wél aanwezig in het embryonale stadium, maar vreemd genoeg ontwikkeld die zich niet bij kippen.

Bij een niet-functionerende linker eileider, gaan de in aanleg aanwezige weefsels in de rechter eileider zich toch wat ontwikkelen en scheiden androgenen en oestrogenen uit, met als resultaat dat de kip uiterlijke verschijnselen van een haan kan krijgen, maar genetisch gezien is het toch nog altijd een hen.

Dit noemt men 'verandering van sekse' en is dus iets heel anders dan de eerste 2 voorbeelden.

Foto's: Aviculture Europe

Praktijkreeks hobbydieren

Kippen

Oorsprong en historie 🐔 rassen 🐔 aanschaf en omgang 🐔 broeden
huisvesting en verzorging 🐔 gezondheid 🐔 eieren en vlees 🐔

Hans L. Schippers

KIPPEN

Tekst: Elly Vogelaar

Een boek uit de Praktijkreeks hobbydieren.

Auteur: Hans L. Schippers.

Uitgeverij Roodbont. ISDN 978-90-8740-003-3

Alwéér een boek over kippen, zult u misschien denken, maar dit is toch een boek met wat extra's. De fijne, moderne lay-out, met veel kleurenfoto's en zeer goede tekeningen van Marinette Hoogendoorn-Meijer, springt al direct in het oog. Maar bij het lezen valt vooral de kritisch/informatieve toon op. Ondanks dat de auteur zelf een gepassioneerd kippenfokker is, vindt u in dit nieuwe boek echt reële onderwerpen over het houden van kippen. Het geven van praktische informatie staat voorop.

Zo is er veel nuttige informatie te lezen in het hoofdstuk 'Aanschaf', met o.a. kritische vragen die u zichzelf als beginnend kippenfokker moet stellen. Een heel hoofdstuk gewijd aan 'Het ei', gaat vooraf aan het hoofdstuk over broeden en opfokken; beiden zeer informatief, met schema's van de grondbeginselen van de kleurvererving en gecomplementeerd met schitterende foto's van een groeiend kuiken in het ei.

Verder ook uitermate duidelijke info over verzorging en voeding, met daarbij tevens uitleg waaróm het zo moet. Natuurlijk ontbreken ook de onderwerpen huisvesting, gezondheid en ziekten niet, net zo min als een beknopte rasomschrijving van de meest bekende hoenderrassen.

Ik vond het heel verrassend en gedurfd van de auteur om een hoofdstuk over 'Slachten' op te nemen. Een logisch gevolg van

het uitbroeden van nieuwe kuikens is het overschot aan oude dieren; een vaak 'verzwegen' onderdeel van deze hobby. Voor sommigen misschien een te grote drempel, maar altijd beter dan het eten van bioindustrie-kippen. Een kip moet soms ook gedood worden uit dierenwelzijn, bij ernstige ziekte bijvoorbeeld, en het is goed om in zulke gevallen te weten hoe u moet handelen om het dier op de meest humane manier te doden.

Kortom, een prima boek voor de kippenhouder in spé. En voor de kippenliefhebber met al een kast vol boeken, een prima vervanging van de -vaak gedateerde- boeken die eerder over kippen geschreven zijn.

De FiP

Door: Dirk de Jong

De afkorting FiP staat voor Fok in de Praktijk. Het is een werkgroep van jonge mensen, die binnen de Angoraclub in Brugge, België een soort jongerenafdeling vormen. Onder het dak van de grote vereniging zijn ze een zelfstandig clubje met een eigen bestuur en financiële middelen. Daarnaast zijn ze ook volwaardig lid van de Angoraclub en hebben de normale rechten en verplichtingen als de andere leden. De FiP organiseert rasbesprekingen en bijeenkomsten, regelt de gezamenlijke voeraankoop en geeft voorlichting op scholen. Ook het organiseren van gezamenlijke tentoonstellingbezoeken (zowel voor deelname als bezichtigen) in binnen- en buitenland is in handen van de FiP. Het zijn heel actieve fokkers die er plezier in hebben om nieuwe kleurslagen te brengen. Op het gebied van de foktechnische vragen worden ze bijgestaan door keurmeester Rudy Theylaert; hij wordt geksherend opa genoemd.

Opmerkelijk is dat Rudy Theylaert ook aan de wieg van mijn kleindierfokkersloopbaan heeft gestaan, want hij was de man die in 1976 de Marans naar Nederland bracht!

De harde kern van de FiP bestaat uit Hannes Schoon-vaere, Kevin Gchesquiere, Simon van den Berghe en de gebroeders Bram en Broes De Rudder. (zie foto)

Het voordeel van deze vorm van jeugd-begeleiding werkt naar twee kanten; de ouderen leren de jeugd de kneepjes van de fokkerij, en de jeugd maakt de ouderen wegwijs op de digitale snelweg.

De FiP bezit ook een eigen website <http://www.werkgroepfip.be/> Hier staan de activiteiten uitgebreid op te lezen.

WPA Fazantendag 2007

in Diergaarde Blijdorp

Op 21 april a.s. organiseert de WPA-Benelux de 27ste Fazantendag in de Rotterdamse Zoo 'Diergaarde Blijdorp'. Zij heeft voor die dag beslag weten te leggen op de prachtige Oceaniumzaal van deze dierentuin. De dag staat ook in het teken van een hernieuwde kennismaking van de WPA met deze prachtige dierentuin. Voor de deelnemers is er een interessant programma opgesteld in dit 150ste Jubileumjaar van Diergaarde Blijdorp.

- Mr. Harald Schmidt, vogelcurator van de Zoo werpt een blik op de ontwikkeling van de dierentuin.
- Gert Kieft heeft een PowerPoint presentatie over een aantal praktische toepassingen in zijn Fazanterie 'Het Bakkersboschje' in Putte.
- Prof. Dr. G.M. Dorrestein, voormalig directeur Pathologisch laboratorium bijzondere dieren, Faculteit Diergeneeskunde UV Utrecht en thans directeur van het Nederlands onderzoek instituut voor vogels en bijzondere dieren zal het over de toekomst van onze vogels hebben.
- Na de lunch zal Dr. Sibyle Moulin de resultaten van het onderzoek van het genus *Lophura* nader toelichten. Sibyle is een Franse onderzoekster en deed dit onderzoek in het kader van haar doctoraat biologie in samenwerking met Dr. Ettore Randi, DNA-specialist van het 'Istituto Nazionale per la Fauna Selvatica' te Bologna.
- Vanaf 14.15 is er een geleid bezoek aan de dierentuin gepland en tot sluitingstijd is vrij bezoek aan het park mogelijk.

De deelnameprijs voor het dagprogramma bedraagt € 22,50 en dat is inclusief toegang tot de dierentuin, een drankje bij de ontvangst, lunchbuffet en toegang tot de prachtige zaal met sprekers en rondleiding. Niet WPA leden kunnen inschrijven voor € 30,00. Bij voldoende belangstelling is er een avondprogramma met een diner vanaf 18.30 uur met de buitenlandse gasten. De kosten hiervoor zullen \pm € 30,- zijn. Aanmelding kan via e-mail: m.vanden.wittenboer@wanadoo.nl of telefonisch 031 (0)413-224102 of fax 031 (0)413-224103.

Zie ook : www.wpa-benelux.info

VERDWAALD

Door: Dirk de Jong

Het is weer lente en er is niets wat ik dan liever doe dan fietsen door de polders rond mijn stadje IJsselstein om het ontwaken van Moeder Natuur te observeren. De uitbottende bomen, het eerste bloeiende speenkruid, en ik zag ook al een nest van de wilde eend!

Maar ik kon mijn ogen bijna niet geloven toen ik deze 'vreemde' gans zag in het gras langs de waterkant. Ik maakte er gauw wat foto's van en eenmaal thuis dook in mijn boeken in om uit te zoeken wat dit nu voor een gans was?

Het bleek een Magelhaen gans te zijn, ook wel Chileense gans genoemd! Aangezien die thuishoren in Chili of omgeving, mogen we aannemen dat dit exemplaar ergens ontsnapt is.

(Of wie weet, losgelaten door een wanhopige watervogelfokker, vanwege de strenge eisen aangaande het houden van watervogels, die er tijdens de dreiging van de vogelgriep waren in Nederland?)

De Magelhaen gans (*Chloephaga picta*) is een halfgans die leeft in Zuid Amerika en de Falkland Eilanden. Ze zijn daar niet zo geliefd bij de boeren, vanwege hun dieet dat geheel bestaat uit gras, bladeren en zaden. Het verenpak van de gans is heel verschillend van dat van de gans. De gans heeft een witte kop, nek en borst; de rest van het lichaam is gestreept met zwart. De snavel en poten zijn zwart. Bij de gans zijn kop en nek roestrood, verder zijn ze net zo gestreept als de gans. Hun snavel is ook zwart, maar ze hebben gele poten.

